

5.4 CESE consideră că băncile trebuie să informeze imediat instanța prin orice mijloc de comunicare, inclusiv electronic, de modul în care a fost executată hotărârea.

5.5 Legislația comunitară nu ar trebui să stabilească reguli specifice pentru cazul în care mai mulți creditori concurează pentru același cont bancar. În acest caz, CESE este de părere că trebuie să se aplice legile naționale.

5.6 În ceea ce privește problema transformării măsurii asigurătorii în măsură executorie, CESE consideră că aceasta ar trebui

să se supună legislației țării competente pentru executare, în conformitate cu normele generale aplicabile în cazul litigiilor

5.7 În cele din urmă, CESE atrage în mod deosebit atenția Comisiei asupra necesității de a prevedea un mecanism de traducere a documentelor legate de funcționarea prezentei măsuri, similar celui prevăzut la articolul 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 din 12 decembrie 2006.

Bruxelles, 26 septembrie 2007.

Președintele

Comitetului Economic și Social European

Dimitris DIMITRIADIS

Avizul Comitetului Economic și Social European privind „Simplificarea cadrului de reglementare în sectorul utilajelor”

(2008/C 10/03)

La 8 ianuarie 2007, dna Margot Wallström și dl Günter Verheugen, vicepreședinți ai Comisiei Europene, au solicitat Comitetului Economic și Social European să elaboreze un aviz exploratoriu cu privire la *Simplificarea cadrului de reglementare în sectorul utilajelor*.

Secțiunea pentru piața unică, producție și consum, însărcinată cu pregătirea lucrărilor Comitetului pe această temă, și-a adoptat avizul la 18 iulie 2007. Raportor: dl Iozia.

În cea de-a 438-a sesiune plenară, care a avut loc la 26 și 27 septembrie 2007 (ședința din 26 septembrie 2007), Comitetul Economic și Social European a adoptat prezentul aviz cu 138 voturi pentru, 2 voturi împotriva și 3 abțineri.

1. Concluzii și recomandări

1.1 Industria mecanică europeană este o industrie de vârf și de importanță strategică pentru economia europeană. În 2006, cifra de afaceri a peste 130 000 de întreprinderi, care exportă o treime din producție, s-a ridicat la câteva sute de miliarde EUR. În industria mecanică și electromecanică din Uniune sunt angajați peste 4 milioane de lucrători cu un înalt nivel de calificare și se obține o valoare adăugată importantă.

1.2 Industria mecanică și electromecanică poate contribui mai mult decât orice alt sector la îndeplinirea obiectivelor Agendei Lisabona, prin dezvoltarea formării continue, schimbul de experiență și bune practici, menținerea la cel mai înalt nivel a capacității sale competitive, ca și posibilitatea de pătrundere pe piețele mondiale.

1.3 Comitetul susține inițiativele Comisiei, inițiative care vizează întărirea competitivității sectorului și îmbunătățirea cadrului juridic de referință, prin intermediul celei mai bune și mai eficiente reglementări, care țin cont de realitatea din sector, caracterizată prin existența a zeci de mii de întreprinderi mici și

mijlocii. Cel puțin în privința acestui sector, o mai bună legiferare nu înseamnă absența legiferării, ci crearea unui cadru de stabilitate, de claritate și ușurință în aplicarea normelor și care să implice costuri administrative cât mai reduse.

1.4 Comitetul salută faptul că i s-a încredințat de către Comisie sarcina delicată de a identifica, cu cel mai larg consens posibil, domeniile în care se impune simplificarea legislației comunitare în vigoare, ca urmare a activităților ce au determinat organele legislative să creeze o legislație mai bună și mai simplă.

1.5 Comitetul ia notă de faptul că sunt în curs mai multe inițiative legislative care privesc acest sector. Se impune deci concilierea diferitelor interese economice, sociale și de mediu aflate în joc. Finalizarea pieței interne nu trebuie să afecteze alte aspecte care merită o atenție deosebită în contextul obiectivelor Agendei Lisabona, cum ar fi sănătatea și securitatea lucrătorilor, protecția consumatorilor și a mediului. Din perspectiva Comitetului, este necesară o strategie care să integreze și să coordoneze diferitele inițiative.

1.6 Comitetul apreciază favorabil propunerile formulate de Comisie în comunicarea sa din 17 februarie 2007, care au în vedere modificarea noii abordări și consolidarea rolului activităților statelor membre în supravegherea pieței, state membre care nu alocă întotdeauna resurse suficiente pentru atingerea acestui obiectiv. Comitetul dorește o creștere a numărului de personal al Comisiei însărcinat cu coordonarea și supravegherea și, în anumite cazuri, chiar și cu controlul gestionării procedurilor de acreditare, activităților organismelor de notificare și calității certificărilor acestora. Trebuie susținută crearea unei „platforme de comunicare” între operatori și statele membre. Acestea din urmă trebuie să acționeze de o manieră proporțională și în concordanță cu obiectivele directivelor și politicilor comunitare, în scopul realizării unei convergențe progresive a sistemelor și modelelor de supraveghere a piețelor.

1.7 Comitetul solicită ca toate părțile interesate din domeniul standardizării să poată participa *ex-ante* la definirea standardelor, fie prin creșterea nivelului de participare la comitetele tehnice, mai ales la nivel local, fie prin consolidarea rolului evaluării de impact, fără a se face apel în exces la consultarea telematică, ce reprezintă un instrument util, dar care nu poate fi considerată, mai ales în acest sector, unica modalitate de consultare a actorilor implicați.

1.8 În ceea ce privește standardizarea armonizată, Comitetul consideră că aceasta trebuie să fie disponibilă gratuit sau, în cel mai rău caz, la un preț simbolic, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii. Comitetul atrage atenția asupra diferențelor în tratamentul acordat întreprinderilor din țările în limbile cărora sunt publicate normele (engleză, franceză și, câteodată, germană) și întreprinderile din alte țări, care uneori trebuie să suporte cheltuieli de traducere foarte ridicate.

1.9 Comitetul subliniază faptul că trebuie eliminate toate costurile administrative nejustificate, reducând astfel semnificativ costurile care grevează sistemul de producție.

1.10 Comitetul speră că necesitatea de promovare a unei standardizări stabile va fi luată în mod serios în considerare de către Comisie, care ar trebui să accepte și sugestiile care provin de la operatori și de la principalii actori implicați. În privința cadrului juridic și a bazei juridice de referință, Comitetul recomandă Comisiei ca, înainte de elaborarea unui act normativ, să aprecieze dacă aceleași obiective nu pot fi atinse și prin alte mijloace, cum ar fi autoreglementarea sau coreglementarea (cu condiția de a garanta un nivel maxim de transparență și de participare a tuturor părților interesate), și să ia în considerare întotdeauna obiectul principal și conținutul legislației respective drept o referință indispensabilă în alegerea diferitelor articole din tratat ca temei juridic.

1.11 Comitetul solicită eliminarea barierelor tehnice în calea finalizării pieței interne. Reglementările naționale și locale nejustificate reprezintă obstacole reale și insurmontabile în calea liberei circulații a mărfurilor.

1.12 Comitetul recomandă ca legislația viitoare să fie mereu precedată în mod adecvat de o atență analiză de impact *ex-ante*, ținând seama de gradul de proporționalitate, dar să facă și obiectul unei verificări *ex-post* foarte stricte, în vederea eliminării unor deficiențe care altfel s-ar putea dovedi ireparabile pentru viitorul întreprinderilor din sector.

1.13 Dialogului social sectorial european îi revine un rol esențial în identificarea tuturor inițiativelor comune ce vizează sprijinirea dezvoltării pieței forței de muncă și a competitivității sectorului, cu respectarea principiului esențial al securității lucrătorilor, cetățenilor și a mediului. Practicile care țin de responsabilitatea socială a întreprinderilor pot facilita dialogul constant între acestea și actorii implicați, în scopul prevenirii utilizărilor improprie, îmbunătățirii conștientizării și formării continue și stabilirii unei relații pozitive cu regiunile de referință și cu consumatorii finali.

2. Conținutul solicitării Comisiei

2.1 La inițiativa vicepreședinților Wallström și Verheugen, Comisia Europeană a solicitat Comitetului Economic și Social European elaborarea unui aviz exploratoriu pentru analizarea coerenței generale a cadrului de reglementare al unui sector industrial, în speță cel al utilajelor, în scopul identificării posibilităților de simplificare. Pe lângă analiza legislației sectoriale specifice, este necesar să se analizeze și ansamblul cadrului de reglementare privind sectorul utilajelor.

2.2 În scopul participării părților interesate la procesul de simplificare, în special în vederea identificării regulilor care pun probleme de gestionare, Comisia recunoaște că, având în vedere vasta experiență și componența realmente pluralistă a Comitetului, acesta reprezintă forul ideal pentru a reprezenta și sintetiza punctele de vedere ale operatorilor economici, ale lucrătorilor și ale societății civile din Europa.

2.3 Ținând seama de experiența acumulată de Comitet în cursul elaborării a numeroase avize cu privire la îmbunătățirea și simplificarea (!) legislației, și de prevederile articolului 8 din Protocolul de colaborare dintre Comisia Europeană și CESE, Comisia a hotărât să încredințeze Comitetului această importantă sarcină. Comisia a anunțat că, în cazul în care lucrările Comitetului se dovedesc fructuoase și pozitive, există posibilitatea de face din nou apel la acesta în ce privește numeroase alte domenii importante pentru activitățile sale și cele ale CESE, pe tema „O mai bună legiferare”.

2.4 Ulterior, Comisia și-a clarificat mai bine punctul de vedere, precizând că îmbunătățirea legislației nu înseamnă în mod necesar reducerea acesteia, și că, dimpotrivă, este necesară menținerea acesteia cel puțin la nivelul actual de protecție a lucrătorilor, consumatorilor și mediului, în scopul asigurării unui cadru de reglementare care să permită creșterea competitivității.

(!) JO C 24, 31.1.2006 (raportor: dl Retureau) și JO C 309, 16.12.2006 (raportor: dl Cassidy).

3. Observații generale

3.1 În primul rând, Comitetul se declară extrem de interesat de sarcina încredințată, ce constă în efectuarea unei sinteze a diferitelor interese aflate în joc, în scopul prezentării unei propuneri privind îmbunătățirea și simplificarea cadrului de reglementare și legislativ existent. Cea mai valoroasă caracteristică a Comitetului este capacitatea sa de a influența procesul decizional prin obținerea consensului maxim între reprezentanții societății civile, care au interese diferite. Fidelitatea sa față de principiile și valorile UE și avizele sale echilibrate, inovatoare și de calitate fac din Comitet un interlocutor important și eficace pentru instituțiile comunitare. Solicitarea Comisiei reprezintă un stimulent, aproape o provocare, pentru toate componentele Comitetului, care trebuie să profite de această ocazie pentru a promova rolul societății civile organizate, astfel cum a fost stabilit prin tratate, ca forum de întâlnire, de discuție și de confruntare a opiniilor.

3.2 Ocazia oferită Comitetului de a semnală în prealabil domeniile specifice în care poate fi îmbunătățit cadrul de reglementare de referință deschide calea către o nouă metodă de cooperare între instituțiile europene. Este evident că fiecare dintre părțile interesate a comunicat deja Comisiei exigențele și preferințele proprii. Producătorii, utilizatorii, lucrătorii, consumatorii, organismele de standardizare și autoritățile publice au indicat deja care sunt îmbunătățirile pe care ar dori să le aducă legislației existente. Cu toate acestea, metodele de consultare utilizate până în prezent nu au permis elaborarea unei sinteze care să reflecte diferitele interese, dând astfel senzația uneia sau alteia dintre părți că părerea ei nu au fost suficient luate în considerare.

3.3 Cu toate acestea, Comitetul este în măsură să obțină această sinteză datorită, pe de o parte, experienței sale variate și prețioase și, pe de altă parte, datorită importanței rețele de contacte la care membrii săi pot face apel pentru a obține informații relevante. Comitetul și-a exprimat deja parțial opinia pe această temă, în Avizul său din proprie inițiativă privind mutațiile industriale în sectorul ingineriei mecanice ⁽²⁾.

3.4 Comitetul constată că au fost lansate sau au fost anunțate diferite inițiative cu privire la reglementarea comunitară în domeniul producției industriale și, în special, în subsectorul utilajelor. Aceste inițiative ridică o serie de probleme complexe și de natură diferită. Este necesar ca acestea să fie examinate luând în considerare diferitele interese protejate de legislația comunitară, de exemplu libera circulație a mărfurilor, sănătatea și siguranța lucrătorilor, protecția consumatorilor, protecția mediului, precum și obiectivele economice și sociale ale Strategiei Lisabona. Aceste reglementări sunt rezultatul diferitelor instrumente legislative, până acum nefiind efectuat nici un studiu de acest tip. Comitetul consideră că a sosit momentul unei examinări globale și structurate a întregii chestiuni.

3.5 În sectorul producției și comercializării materialelor industriale, legislația comunitară a fost elaborată progresiv. Aceasta a permis, de o manieră generală, o armonizare legislativă care a simplificat considerabil cadrul de reglementare în care operează întreprinderile, deși trebuie subliniat că acest proces nu s-a încheiat încă.

3.6 Reglementarea comunitară, adoptată începând cu a doua jumătate a anilor '80, se bazează pe două mari corpusuri reglementare, unul cu privire la piață și celălalt cu privire la locul de muncă. Aplicarea eficientă a acestei reglementări presupune participarea unui număr important de actori: organisme de standardizare și de notificare, proiectanți și fabricanți, importatori și responsabili cu comercializarea, asamblori și instalatori, organisme publice de control și sancțiune (inclusiv vămile și puterea judecătorească), întreprinzători, lucrători, sindicate etc. Organizațiile consumatorilor și-au exprimat interesul deosebit față de o eventuală implicare concretă și activă a lor în acest proces, această implicare fiind considerată până în prezent insuficientă. Colaborarea între toți acești actori este esențială, așa cum este și colaborarea între autoritățile publice la nivelul național și european.

3.7 Deși aplicarea acestor reguli nu pare să creeze dificultăți majore, această evaluare preponderent pozitivă nu trebuie să treacă cu vederea existența unui anumit număr de dificultăți concrete.

4. O siguranță îmbunătățită, dar încă insuficientă

4.1 În fiecare an, în UE, accidentele la locul de muncă fac între 6 000 și 8 000 de morți (dintre care 40 % sub 35 de ani) și duc la sute de mii de cazuri de invaliditate. O parte dintre aceste accidente sunt provocate de uneltele de lucru. În anumite cazuri pot fi de vină și echipamentele de protecție individuală deficitare sau o instruire inadecvată. Aproximativ un sfert din lucrătorii UE declară că sunt obligați să utilizeze echipamente de protecție individuală pentru a fi în siguranță și a-și proteja sănătatea. Principalii agenți fizici care constituie factori de risc la locul de muncă sunt în general asociați cu uneltele de lucru: zgomote, vibrații, radiații ionizante și neionizante. Factorii ergonomici joacă un rol esențial în materie de sănătate și siguranță la locul de muncă. În unele cazuri, uneltele de lucru pot cauza o expunere semnificativă la substanțe chimice, eficiența echipamentului de protecție individuală dovedindu-se uneori crucială.

4.2 Trebuie acordată o atenție deosebită produselor de larg consum, destinate unui public nediferențiat și mai ales care nu este avertizat în privința riscurilor potențiale asociate utilajelor cumpărate sau închiriate. Datorită unei utilizări improprie a acestora, se înregistrează din păcate nenumărate accidente în rândul consumatorilor, accidente care nu sunt luate în calcul în statistici.

⁽²⁾ JO C 267, 27.10.2005 (raportor: dl van Iersel).

5. O colaborare uneori dificilă între diferiții actori

5.1 Se constată că colaborarea între diferiții actori de pe piața unică întâmpină reale dificultăți și că apar și reticențe puternice atunci când este vorba de a acționa în mod absolut transparent. În cazul sectorului privat, aceasta se datorează intenției de apărare împotriva concurenței sau a eventualelor sancțiuni, iar în cazul sectorului public intervine inerția birocratică, ce se dovedește uneori extrem de rezistentă. De exemplu, este evidentă necesitatea intensificării colaborării dintre producători și utilizatori sau necesitatea creșterii transparenței privind modul în care organismele de standardizare, autoritățile de supraveghere, organismele de notificare și consultanții însărcinați cu asistența tehnică pentru întreprinzători interpretează exigențele fundamentale ale directivelor Noii Abordări.

5.2 Această problemă a reprezentat una din preocupările-cheie ale Comisiei în momentul elaborării inițiativei sale recente de revizuire a Noii Abordări, anunțată la 14 februarie 2007 și intitulată „Noul pachet de măsuri pentru circulația produselor pe piața internă”. Acesta constă dintr-o propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a cerințelor de acreditare și supraveghere a pieței privind comercializarea produselor (COM(2007) 37 final) ⁽³⁾ și o propunere de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind un cadru comun pentru comercializarea produselor (COM(2007) 53 final) ⁽⁴⁾. Acest pachet de măsuri își propune să „întărească structurile de supraveghere a pieței în scopul excluderii produselor nesigure, prin retragerea acestora de pe întreaga piață comunitară, și să lupte împotriva întreprinderilor care se fac vinovate de acțiuni frauduloase. Organismele de verificare, certificare și control implicate în testarea produselor vor fi supuse unor controale mai severe în cadrul procedurii de acreditare, în vederea asigurării unui nivel comun de reglementare atât pentru întreprinderi, cât și pentru organismele de control”. (La ora actuală există aproximativ 1 800 de organisme de notificare în UE, în special laboratoare și centre de inspecție și de certificare care sunt entități private și care sunt acreditate de autoritățile publice în vederea desfășurării activității). Merită constatat că printre aceste organisme „independente” operează entități care au fost înființate de către unele asociații ale întreprinderilor de construcții, situație care poate da naștere unui conflict de interese! De exemplu, într-un stat membru, doar în sectorul ascensoarelor au fost acreditate mai mult de 80 de organisme de notificare.

5.2.1 La 22 de ani de la adoptarea Rezoluției Consiliului din 7 mai 1985, care introduce principiile noii abordări, Comisia propune o actualizare și o întărire a supravegherii piețelor, în vederea creșterii încrederii în marcajul CE. Comitetul consideră că metoda noii abordări, care privește 25 de directive, dintre care 21 prevăd specificații pentru acordarea marcajului, iar celelalte 4 nu, a dat rezultate bune, favorizând dezvoltarea pieței interne. În același timp, Comitetul consideră că revizuirea propusă este utilă. Puterile și responsabilitățile statelor membre vor trebui sporite, ca și cele ale Comisiei, aceasta urmând să

mărească numărul personalului pentru a putea realiza o monitorizare continuă a activităților de supraveghere a piețelor, ale modalităților de acreditare a organismelor de notificare și, în anumite cazuri, chiar și a activităților acestor organisme. În cadrul studiului întreprins de Comisie, organizațiile sectoriale s-au pronunțat în mare majoritate pentru o astfel de sporire a autorității naționale și, în consecință, a celei europene.

5.3 Comitetul aprobă această inițiativă, care limitează aprecierea discreționară și erorile de evaluare care împiedică dezvoltarea pieței unice și care reprezintă de asemenea cauza unor dezavantaje concurențiale pentru acei operatori care respectă reglementările. Distorsionările provocate concurenței de o supraveghere superficială reprezintă o problemă de primă mărime, care scoate în evidență una dintre limitele în aplicarea noii abordări. De altfel, este esențial să se asigure un cadru normativ simplu și clar, în special pentru IMM-uri și să se întărească cooperarea între autoritățile de supraveghere a piețelor, atât în zona UE/SEE, cât și pe plan internațional. Trebuie susținută crearea unei „platforme de comunicare” între operatori și statele membre. Acestea din urmă trebuie să acționeze de o manieră proporțională și în concordanță cu obiectivele directivelor și politicilor comunitare, în scopul realizării unei convergențe progresive a sistemelor și modelelor de supraveghere a piețelor. Implicarea autorităților vamale în aceste activități este de o importanță fundamentală.

5.4 La nivel european, ar fi necesară o mai mare cooperare între toate Direcțiile Generale implicate (de ex. Întreprinderi, Mediu, Ocuparea Forței de Muncă, Sănătate și Protecția Consumatorilor), care ar putea colabora în vederea elaborării unor ghiduri privind punerea în aplicare a directivelor actuale. Acestea nu ar urma să se substituie normelor existente, ci ar urma să reprezinte o contribuție eficace la înțelegerea acestora, fără a se face apel la servicii inutile de consultanță, constituind astfel o sursă importantă de economii.

5.5 În cazul produselor sezoniere, cum ar fi aparatele pentru grădinarit, trebuie prevăzute proceduri simplificate și accelerate, pentru a se evita pierderile oportunităților pe care le oferă piața. În acest scop, Comitetul sugerează crearea unui institut de mediere, la care se va putea face apel pentru a putea fi îndeplinite unele cerințe specifice și justificate, garantându-se în același timp o aplicare riguroasă a întregii legislații, în special a celei privind siguranța.

6. Obligații administrative uneori nejustificate

6.1 O altă prioritate anunțată de Comisie se referă la reducerea obligațiilor administrative inutile, care dăunează considerabil competitivității. Comitetul urmărește cu interes eforturile Comisiei în acest domeniu, concretizate în programul de acțiune prezentat la 24 ianuarie 2007, al cărui obiectiv este reducerea cu un sfert a obligațiilor administrative ale întreprinderilor până în 2012.

⁽³⁾ Avizul INT/352, în curs de elaborare (raportor: dl Pezzini).

⁽⁴⁾ Avizul INT/353 idem 3.

6.2 Comisia ar putea contribui la soluționarea anumitor probleme care apar la punerea în aplicare a directivelor, de exemplu printr-o centralizare a tuturor comunicărilor care în prezent trebuie transmise diferitelor state membre, ceea ce creează mari dificultăți, numai și pentru găsirea adresei exacte a destinatarului. Acesta este cazul Directivei 2000/14/CE privind zgomotul emis, care prevede transmiterea unei declarații de conformitate către un stat membru și către Comisie, sau al Directivei 97/68/CE privind emisiile motoarelor echipamentelor mobile fără destinație rutieră, conform căreia, în cazul în care fac apel la opțiunea de flexibilitate, întreprinderile ar trebui să notifice autorităților relevante din fiecare stat membru aprobarea primită și să raporteze acestora din șase în șase luni.

6.3 Punerea în aplicare a directivelor privind protecția lucrătorilor împotriva agenților fizici provoacă multe dificultăți întreprinderilor. Pentru IMM-uri sunt problematice în special Directiva 2002/44/CE privind vibrațiile sau Directiva 2006/25/CE privind riscurile de expunere la radiații optice artificiale. Astfel de probleme ar putea fi întâlnite și în urma aplicării viitoarei directive privind radiațiile optice artificiale. Este necesară elaborarea unor orientări pentru punerea în aplicare a acestor directive, altfel există riscul ca acestea să nu-și atingă obiectivele fixate. Este evident că în cazul în care este imposibilă punerea lor efectivă în aplicare, vor trebui aduse urgent modificările necesare pentru a permite întreprinderilor să-și respecte obligațiile legale.

6.4 În domeniul producției industriale, în special în sectorul utilajelor, este necesar să se țină seama de diferitele cerințe ce trebuie respectate atunci când este abordată chestiunea obligațiilor administrative. Trasabilitatea intervențiilor diferiților actori este un element esențial atât pentru siguranța fizică a utilizatorilor, cât și pentru certitudinea juridică a raporturilor contractuale stabilite pe piață. De aceea este necesară aplicarea unor soluții echilibrate, care să respecte cerințele de transparență și trasabilitate, fără a mări inutil costurile administrative.

7. Rolul standardizării

7.1 Standardizarea tehnică joacă un rol important în funcționarea regulilor comunitare și permite concretizarea exigențelor esențiale ale legislației în domeniul securității. Respectarea acestor standarde conferă o prezumție de conformitate cu directivele relevante. Certificarea de către organismele de notificare acreditate, atunci când este necesară, este inseparabilă de existența cadrului normativ constituit din reguli.

7.2 În ansamblu, organismele europene de standardizare au efectuat o activitate foarte utilă pe baza mandatelor primite din partea Comisiei. În general, elaborarea de standarde ar trebui să se facă conform unei proceduri care asociază mai mult părțile interesate, în scopul facilitării comparațiilor ulterioare, fiind bine cunoscut faptul că, în prezent, aceasta rămâne apanajul unui număr restrâns de actori. Majoritatea utilizatorilor industriali nu au mijloacele sau resursele necesare pentru a desfășura în mod regulat această activitate. Participarea lucrătorilor și a consumatorilor este și mai redusă. Având în vedere această situație, este dificil să se țină seama de experiența acumulată. Un anumit

număr de standarde nu satisfac ansamblul preocupărilor constatate pe teren. Comitetul dorește o consolidare a participării la comitetele tehnice a actorilor implicați, mai ales la nivel local, în acest domeniu în care puterea de decizie aparține efectiv unui număr restrâns de persoane. Comitetul constată cu îngrijorare faptul că mărirea costurilor standardizării poate deveni o frână pentru competitivitate și chiar pentru siguranță, acolo unde se acceptă, de exemplu, riscul utilizării improprii a unor utilaje, cu nerespectarea standardelor. Unele IMM-uri din Europa de Est au tendința de a acționa „la nimereală” sau de a face apel la artificii.

7.3 Comitetul aprobă inițiativele anunțate la 15 martie 2007 în Planul de acțiune pentru o standardizare europeană, în contextul cărora fiecare stat membru este invitat să raporteze asupra stadiului de punere în aplicare la nivel național a măsurilor luate pentru sprijinirea participării tuturor părților interesate la elaborarea de standarde europene și internaționale. În ceea ce o privește, Comisia ar trebui să integreze în procesul de elaborare a standardelor europene observațiile formulate. Este esențial ca IMM-urile să participe la procedurile de standardizare atât la nivel european, cât și la nivel național, și este necesar ca acestea să poată contribui în mod eficace și concret la viitoarele procese de standardizare.

7.4 În anumite cazuri, ar putea fi dificilă respectarea de către întreprinzătorii a tuturor obligațiilor legislative în materie de sănătate și securitate. Într-adevăr, de îndată ce se utilizează un utilaj, evaluarea riscurilor implică în mod obligatoriu o complementaritate între producător și întreprinderea utilizatoare. În cazul în care standardele nu prevăd furnizarea de informații adecvate privind riscurile reziduale pe care întreprinderea trebuie să le ia în considerare, pot apărea probleme. Dacă întreprinzătorii nu sunt informați corect despre riscurile asociate utilajului pe care îl achiziționează, vor avea dificultăți în a se conforma obligației de evaluare a riscurilor prevăzută de Directiva-cadru 83/391/CEE și de cele 19 directive specifice complementare în materie de protecție activă și pasivă a lucrătorilor.

7.5 Diseminarea standardelor în rândul IMM-urilor poate reprezenta o problemă, datorită costului ridicat de achiziție al acestora. În cazurile în care standardizarea duce la proceduri de certificare, costurile administrative sunt în general mult mai mari decât cele care rezultă direct din legislație.

7.6 Analiza riscurilor furnizată de către specialiștii CEN (Comitetul European de Standardizare) este extrem de importantă pentru întreprinzătorii care trebuie să o combine cu o analiză specifică a condițiilor de muncă în care funcționează utilajul. Costul acestor standarde armonizate este ridicat, în special pentru IMM-uri. Comitetul recomandă examinarea propunerii ca standardele armonizate elaborate în urma mandatului conferit CEN de către Comisie să fie puse gratuit la dispoziția utilizatorilor de utilaje, sau pentru un preț simbolic, astfel încât aceștia să își poată respecta obligațiile legale. De altfel, diseminarea gratuită pe Internet s-a făcut deja cu succes în sectorul telecomunicațiilor, unde anumite standarde ETSI (Institutul European de Standardizare pentru Telecomunicații) sunt prezentate direct pe web.

8. Promovarea stabilității în reglementare

8.1 Comitetul subliniază că nu este întotdeauna necesar să se modifice directive care au avut și continuă să aibă succes. Fără îndoială, chiar dacă lucrările și concluziile care au dus la ameliorarea globală a Directivei de bază 98/37/CE, cunoscută ca „directiva utilaje”, au fost extrem de complexe, în final s-a ajuns la un echilibru perfect între diferitele interese. În alte cazuri însă, ar trebui poate să fie evitate „îmbunătățirile” excesive, ca, de exemplu, cu ocazia modificării Directivei 73/23/CEE privind anumite limite de tensiune sau, așa cum a subliniat asociația producătorilor de utilaje în scrisoarea sa din 5 noiembrie 2004, în cazul propunerii inadecvate a Comisiei privind fuzionarea Directivei 87/404/CEE cu Directiva 97/23/CE privind echipamentele sub presiune (directiva PED).

8.2 Situația pieței indică nevoia unui cadru normativ stabil și clar, în vederea unei planificări relaxate a investițiilor și respectării unor reguli explicite, care să nu fie schimbate prea des. Pe de altă parte, există riscul real ca simplificarea să ducă la creșterea costurilor administrative și a celor presupuse de proceduri mai complexe de evaluare a conformității.

8.3 Mai mult, în ceea ce privește posibilitatea recursului la articolul 95 din Tratat, deși Comitetul înțelege nevoile întreprinderilor producătoare, el subliniază că, în procesul de adoptare a directivelor, cadrul juridic de referință trebuie să respecte principiile fundamentale ale tratatelor, în special în ceea ce privește baza juridică a diferitelor standarde. Este limpede că punerea accentului pe obiectivele și conținutul actului normativ trebuie să reprezinte criteriul obiectiv de referință în aplicarea diferitelor standarde. Curtea Europeană de Justiție s-a pronunțat și ea recent într-un număr de cauze cu privire la această problemă, prin excluderea posibilității existenței unui temei juridic mixt, atunci când trimiterile normative sunt contradictorii sau când cumulul acestora este de natură să limiteze drepturile Parlamentului. În cazul designului produselor, atunci când un alt obiectiv prevalează, tendința întreprinderilor de a invoca articolul 95, alineatul 3 din Tratat, care după cum se știe limitează puterile statelor membre și întărește normele comunitare (așa cum se prevede de exemplu la articolul 137 sau 175 (3)), nu este realizabilă. Într-adevăr, întreprinderile subliniază existența costurilor suplimentare (care se răsfrâng asupra utilizatorului final) pe care le presupun modificările necesare concepției și producerii utilajelor, în funcție de solicitările fiecărui stat membru. Vor trebui elaborate modele legislative complementare care să nu se suprapună, dar să limiteze la minimum posibilitățile statelor membre de a adopta măsuri separate și diferite, care vor trebui în același timp să fie rezonabile și proporționale.

8.4 Recenta directivă „Reach” reprezintă un punct de cotitură în activitatea de protecție a consumatorilor și a lucrătorilor. Comitetul s-a arătat de acord cu soluțiile tehnice aprobate și cu perspectiva flexibilității pe care o presupune simplificarea, dar semnaleză cu o reală îngrijorare faptul că întreprinderile mici și mijlocii ar putea întâlni dificultăți, mai ales în cazul în care

controlul importurilor nu ar fi atât de riguros pe cât prevede această directivă fundamentală. Astfel, Comitetul solicită Comisiei să monitorizeze cu atenție modalitățile statelor membre de supraveghere a pieței, care au arătat în trecut că au dificultăți în a-și îndeplini eficient sarcinile în acest sector, aceasta și datorită faptului că organisme de supraveghere desemnate au fost dotate cu mijloace insuficiente. În acest sens, s-ar putea prevedea, pe baza principiului priorităților de producție în statele membre, o împărțire a sarcinilor între autoritățile de supraveghere, în funcție de sectorul produsului, de exemplu (robinete, dispozitive pentru ridicarea și deplasarea mărfurilor, pompe și compresoare, utilaje pentru industria manufacturieră etc.).

8.5 În ciuda contribuției esențiale a sectorului industriei mecanice la economia europeană, există sentimentul că statele membre investesc prea puțin în activitățile instituționale care le revin. În această privință, Comisia ar putea solicita date care ar trebui comparate cu rezultatele practice obținute. Calitatea și cantitatea controlului este adesea lăsată pe seama capacității sau voinței individuale, dar foarte multe lucruri depind de resursele disponibile.

9. Eliminarea obstacolelor tehnice în vederea dezvoltării depline a pieței unice

9.1 În cadrul legislațiilor naționale continuă să existe o serie de obstacole tehnice care ridică probleme serioase întreprinderilor. De exemplu, unul dintre sectoarele afectate este cel al utilajelor mobile nerutiere atunci când acestea trebuie să se deplaseze pe drumurile publice. Dat fiind că unele state membre dispun de reglementări mai stricte decât altele, este necesar ca firmele să se doteze cu utilaje diferite. Există confuzii chiar și în terminologie, spre exemplu între „societăți comerciale” și „întreprinderi”. Obligațiile de revizie prevăzute de unele state membre implică costuri suplimentare care se repetă deseori în fiecare țară în care este prevăzută o inspecție efectuată de un organism specific, fie în faza de dezvoltare, de testare sau de transport. Comitetul speră să se ajungă la o armonizare rapidă a legislației, în special în ceea ce privește măsurile de siguranță. Spre exemplu, în ceea ce privește tractoarele, pe lângă prevederile actuale în materie de oglinzi retrovizoare și limitări de viteză, trebuie emise specificații tehnice pentru farurile față și spate, dar mai ales pentru spațiul de frânare. În prezent, pe drumurile europene pot fi întâlnite tractoare vechi de 40 de ani. O reînnoire progresivă a parcului auto ar asigura un nivel mult mai bun de siguranță activă și pasivă.

9.2 Pentru reglementarea utilizării utilajelor de muncă pe drumurile publice, Comitetul recomandă următoarele:

— adoptarea unei propuneri de armonizare a legislațiilor naționale în vigoare privind utilizarea utilajelor de muncă pe drumurile publice;

(3) C-94/03. Hotărârea Curții în cauza Comisia Europeană vs Consiliul Uniunii Europene, având ca obiect alegerea temeiului juridic.

- utilizarea metodei prevăzute de noua abordare;
- prevederea de standarde de referință care să implice o prezumție de conformitate cu obligațiile legale;
- includerea unor dispoziții adecvate în materie de evaluare a conformității, prin introducerea, pentru anumite elemente (volan, frâne), a unei evaluări de conformitate mai severe.

10. Legislația viitoare: participare și analiză de impact

10.1 Având în vedere necesitatea stabilirii unei interacțiuni între toți actorii implicați, Comitetul solicită ca în viitor să existe o cooperare mai strânsă între părțile interesate și autoritățile de reglementare în ceea ce privește viitoarele politici de reglementare, prin intermediul unui adevărat dialog și prin evitarea apelului excesiv la consultările pe cale electronică. În opinia Comitetului, o consultare constantă și frecventă pe anumite teme previne apariția problemelor, garantându-se astfel o mai bună calitate a legislației și o mai mare eficiență a standardelor.

10.2 Comitetul apreciază că este esențială elaborarea, pentru diferitele opțiuni, a unei metode de analiză a impactului comună instituțiilor europene — Parlamentul, Consiliul și Comisia — însoțită de un sistem adecvat de control al calității.

10.3 Comisia va trebui totuși să verifice dacă obiectivele fixate necesită cu adevărat un cadru de reglementare sau dacă este suficientă autoreglementarea sau coreglementarea. Comitetul consideră că, dintre mai multe opțiuni, trebuie aleasă aceea care poate garanta îndeplinirea aceluiași obiective cu mai puține cheltuieli și cu sarcini administrative reduse, și care oferă cea mai mare transparență și cel mai înalt grad de participare părților interesate.

10.4 Dialogului sectorial între părți îi revine un rol esențial. Interesele comune se pot concretiza în inițiative destinate pregătirii specifice, în special în domeniul siguranței în muncă, dar și în inițiative ce vizează pregătirea continuă, care permite nu numai creșterea competenței, ci și a conștientizării diferitelor probleme legate de administrare și organizare, pe care le presupune folosirea mai eficientă și în mai mare siguranță a utilajelor. Responsabilitatea socială a întreprinderii, concretizată printr-un dialog extins cu reprezentanții societății civile și cu autoritățile locale, poate avea un efect benefic asupra dezvoltării unei culturi corporatiste sigure și productive, în special în cadrul întreprinderilor mici și mijlocii, unde managementul riscului este evident mai dificil.

10.5 Comitetul consideră că este utilă o trecere în revistă care să permită tuturor părților interesate să efectueze un bilanț al rezultatelor și al limitelor reglementărilor comunitare. Un astfel de bilanț ar permite adoptarea unei abordări comune astfel încât diferitele inițiative în curs să nu dea naștere la soluții parțiale sau contradictorii. Decizia Comisiei de a analiza noua directivă privind utilajele împreună cu toate părțile interesate se înscrie în această tendință corectă. Sunt necesare mai multe inițiative de acest tip. În special, Comitetul invită Comisia să clarifice legăturile care există între diferitele inițiative, ca de exemplu, cele din cadrul programelor de acțiune în vederea reducerii birocrăției inutile și noua abordare (la 14 februarie 2007, Comisia a adoptat, pe baza unei consultări publice privind viitorul pieței unice, o propunere de regulament precum și o decizie a Consiliului și a Parlamentului European privind un cadru de revizuire a noii abordări). Comitetul este convins că o bună articulare și coordonare a acestor inițiative este în măsură să îmbunătățească efectiv atât reglementările existente, cât și punerea uniformă în aplicare a acestora în cele 27 de state membre.

Bruxelles, 26 septembrie 2007.

Președintele
Comitetului Economic și Social European
Dimitris DIMITRIADIS